

*****

Поданням таких списків музею відкрив двері для всіх за -
інтересованих.

Треба признати, що кількнадцять осіб зверталися до музею
й дістали вичерпуючі інформації.

В останньому році занотована поміч музею таким установам і
особам:

Наукове Товариство ім. Шевченка в Сарсель, Франція; Україн-
ська Вільна Академія Наук в Канаді. Д-р Я. Рудницький; проф. В.
Гошовський в Торонто; д-р Д. Бучинський в Мадриді; інж. М. Ра-
ковський в Нью Йорку; ред. М. Микитюк у Вінніпегу; проф. І. Л. Руд-
ницький і Філадельфії; дир. В. Радзичевич у Клівленді; о. М. Вав-
рик у Чикаго; д-р Я. Падох у Нью Йорку; ред. Ю. Лавриненко в Нью
Йорку; ред. Ю. Середяк в Буенос Айрес; п. С. Женецький у Монкерс
і другі. Осіб, які працюють в музеї тут не подаємо.

Далеко більше праці й часу вимагає опрацювання матеріалу.
Дотепер опубліковано:

- 1955 р. 1. Преса в Клівленді. "Америка", Філадельфія.
2. "Робітник" - перша газета українською мовою в Клів-
ленді. "Визвольний Шлях", Лондон, Англія.
3. Перші поселенці в Клівленді. "Свобода", Нью Джерси.
- 1956 р. 4. Бібліографія пластових видань Карпатської України.
"Визвольний Шлях", Лондон.
5. Книжкові видання в Клівленді від 1915 р. "На Слідах"
Онтаріо, Кал., ЗДА.
- 1957 р. 6. Лемківські видання в Клівленді. "Біблос", Нью Йорк.
7. Українська преса в Клівленді. "Українська Літератур-
на Газета", Мюнхен.
8. Театральні імпрези в Клівленді до 1950 р. Альманах
"Рідної Школи", Клівленд.
9. Город Української Культури в Клівленді. "Вільна Ук-
раїна", Скрантон, Па.
10. Пластові видання Карпатської України і ЧСР в роках
1923-1929. (Друкується окремою брошурою).

Крім цієї праці музею уможливив видавництву "Книгоспілка"
в Нью Йорку перевидати Історію України проф. М. Грушевського, я-
ка є в бібліотеці музею.

Час від часу музею уряджує виставки зібраного матеріалу. І
так:

13. 4. 1952 р. Показано збірку дитячої літератури.
21. 12. 52 р. Виставка різдвяних карток і образків Мати Бо-
жої.
18. 3. 1956 р. Виставка творів Тараса Шевченка.
25. 11. 56 р. Виставка творів Івана Франка.

Видавнича діяльність самого музею є більш як скромна, через
брак фондів. Дотепер видано: Поштівка Івана Франка.

З поштівки різдвяних карток, де-
реворит інж. Т. Козбура. Та Інформаційний Листок з нагоди вис-
тавки творів Т. Шевченка.

Бібліографія критика рецензії

Р. Задеснінський:

Юрій Липа : "КОЗАКИ В МОСКОВІЇ". Роман Із
XVII століття, сторін 208. Видання третє
Накладом Видавництва "Українець", Париж 1957

Хоч ми в ділянці історичного роману чи історичної повісті можемо похвалитися такими творами, як "Чорна Рада" та "Тарас Бульба", але при тому не сміємо забувати, що й ці твори мають свої хиби і то досить поважні. Головною хибою нашої історичної повісті взагалі недосконалість її під оглядом чисто мистецьким, а в тих рідких випадках ("Чорна Рада", "Тарас Бульба"), коли мистецький бік був на належному рівні - недописувала 'ідеологія'!

Історичні повісті мають величезне виховне значіння і часто 9 десятих народу вчиться і формує свій світогляд власне під впливом історичних повістей.

Безсумнівним фактом є, що й до нині поляки знаходяться під впливом Г. Сенкевича і власне йому завдячують той порятунок, що допоміг їм у першій світовій війні відновити свою державу та і ... її упадок (бо ж ціла "кресова" політика була ведена під впливом тої ж "трилогії").

Доброю історичною повістю можемо уважати лише таку повість, яка відтворюючи в мистецькій формі з усім реалізмом і глибиною переживань героїчне минуле нашого народу, спинятиме увагу читача на тих питаннях, які й нині стоять в самому осередку висунутих історією проблем, на питаннях від правильного розв'язання яких за лежить ціле майбутнє нашої нації.

Кинувши оком на наші історичні повісті, оповідання і романи, мусимо ствердити, що найбільше уваги присвятили наші автори боротьбі з татарами, половцями й навіть печенігами! Ми не перечеємо, що на тему цієї боротьби навіть ті "відважні", що своєї тіні бояться - могли вільно розписуватись чи під Московщиною чи під Польщею, але... але кому й пощо може шридатися за наших часів плекання антиатарських (а тим більше антиполовецьких) настроїв?

Антипольські настрої, які нині є лише проявом політичного атактизму було цілком безпечно плекати в творах, писаних на землях окупованих москвинами, при умові певної незначної давки москвофільських поглядів. А ця "давка" не завжди була незначна!

Хоч би в тому "Тарасі Бульбі" виведено, як національного героя, як провідника й особу, яка мала б дати вислів найтайнішим мріям свого народу, людину, що вмираючи каже: "прийде час, дізнаєтесь ви, що то є православна руська віра! Вже й тепер чууть далекі й близькі народи: піднімається з російської землі свій цар і не буде в світі сили, щоб не скорилася йому". (Тарас Бульба).

Такий твір отже, лише вчив припрягати свій "маленький" патріотизм, деретворивши його на провінційний, до чужого московського воза.

Знова ж "Чорну Раду" писав її автор з метою "показати наочно

своїм землякам чому Україна не може бути самостійною державою!

Не підлягає сумніву, що власне в московському інтересі є написання і видавання творів, які скеровували б ненависть чита-ча в бік інших народів, народів, що вже від давна не загрожу-ють існуванню нашого народу. Московщині потрібні "історичні" по-вісті, які б всупереч правді змальовували б нам москвинів, як найліпших наших приятелів, визволителів, а навіть вчителів та культуртрегерів!

Твори на історичні теми видавані на окупованих землях наших (Корнійчука, Рибачка, Мушкетика та ін.), власне мають на меті й прищепити такі погляди нашому народові на його власне минуле, як не очима його, то очима Корнійчука.

Тільки враховуючи все сказане попереду - мусимо розглядати появу нового видання історичного роману Ю. Липи "Козаки в Мос-кові".

Сам факт, що твір написаний і виданий в 1934 році дочекав-ся вже третього видання свідчить найкраще, що цей твір читачам сподобався. Але цього мало. Цей твір належить до таких творів, які прочитавши не можна легко забути і не можна трактувати, як твір призначений тільки для розваги.

Правда, "Козаки в Московії" (оскільки мова про фавбулу тво-ру, про розгортання сюжету) - стоять позаду таких творів, як хоч би вже згадуваний "Тарас Бульба". Дія в цьому творі розгорта-ється не з такою природною логічністю і неухильністю, як ми цього хотіли б. Не раз той чи інший герой рятується справді в досить несподіваний спосіб, а поява напр. Марії з Ревалії в Мос-кові, або примхливі витівки долі, яка зводить до купи доньку Бе-ати з її батьком, "паном Латкою Симеоном, філософії доктором і теології магістром" - здаються впрост неімовірними!

Назагал блискуча імітація мови освіченої верстви українсь-кого народу, вживаної в XVII столітті, якою написано цей ро-ман, викликає також деякі певні застереження, поскільки автор іноді, замість наших архаїзмів, використовує лексичний матері-ял сучасної московської або польської мови (напр. 'заор', що відповідає нашому 'обніжок'; 'копул'; 'польза'; 'парус'; 'бочіл-ка'; 'женица'; 'мужина' і т.п.). Вже в словниках середини 17 віку слово 'парус' - подається з перекладом 'вітрило'; польо-нізм 'бочілка' міг би бути легко заступлений відповідним ста-рим широким українським словом. Слово 'сахатися' (ст. 82) вжите ав-тором у не властивому значенню.

Треба думати, що згадані мовні огріхи є наслідком того, що автор, поставивши собі надзвичайно важке завдання - написати цілий твір мовою, вживаною в 17. столітті, не виявив належної дбайливості в доборі лексичного матеріялу. Таке припущення на-совується само по прочитанні хоч би на стор. 84 речення: "За ри-дваном на конях скакали стрельці на мохнатих кониках" або на стор. 121, явно не зазначено речення: "Коли ж скінчивши примов-ляти, жупан цеглястий останнього вершника козацький ледве мая-чив на весняному обрії." При уважному перегляді тексту автор безумовно такі речення направив би. На рахунок тої ж недоскона-лості слід виписати вложення в уста "юродивого" москвина арха-їзму "члонки", на Московщині не вживаного.

Та всі згадані нами, і подібні недотягнення, зникають та дрібніють до мікроскопічних розмірів на тлі додатніх якостей цього твору Ю. Липи. Деякі з цих додатніх властивостей твору, заслуговують на особливе підкреслення.

*****

Твір, що його цілком правильно назвав автор "Козаки в Московії" має на меті, в першу чергу показати читачеві наших козаків в Московії, і познайомити нас з тою Московщиною, баченою очима чужинця, очима людини вихованої на тій Україні, яка завжди була сходом Заходу, але ніколи заходом Сходу!

Юрій Липа перед написанням цього твору перестудіював ряд наукових творів і використав такі джерела, як хоч би записи Котосіхіна, спогади Флетчера, Рінгубера, Корби і Олсарія. Саме тому, читаючи "Козаки в Московії", бачимо її такою, якою вона була. Для советських вихованців і тих, хто безпідставно вірить московським вигадкам про культурну вищість московського народу, "Козаки в Московії" можуть стати могутнім поштовхом для ґрунтовного перегляду цілого їх світогляду. Цей твір дає змогу читачеві бачити чим справді була Московщина XVII віку і дає змогу не тільки зревідувати прищеплене нам москвинами і послужливими нашими приплентачами фальшиве уявлення про козацтво, як якусь збиранину втікачів, кріпаків та заволок і пройди світів з усіх сумежних країн, але й дає змогу відчутти узаasadнену гордість нащадків великого і культурного народу!

Перед очима читача цього твору Ю. Липи, як і перед героїв роману, виступає з імлі віків забобонна, дика, деспотична Московщина, тупа і жорстока, жадібна крові й зажерлива без міри з її темними попами, з юродивими, хабарниками, в'язничниками, і катами.

Саме нині, саме тоді, коли московська пропаганда хоче переконати весь світ у "вищості" "ведущаво" народу, у особливій місії того "обраного народу", у першенстві не лише "советської", але всякої Московщини, — книжка Ю. Липи є особливо актуальною, особливо потрібною і особливо корисною. Але не зважаючи на все виняткове значення цієї важливої властивості твору Ю. Липи, не ця прикмета робить твір цей заслуговуючим на надзвичайно виняткову вагу. Автор "Козаки в Московії" не тільки потрапив нам, немов ненароком, показати вищість, всебічну вищість нашого народу, нашої "казацької нації", "роду Святославового", але й зробив щось більшого!

Останніх 60 сторінок твору — це один суцільний пеан могутньому зриву українського народу та його провідникові — гетьманові Богданові Хмельницькому. Автор вправною рукою розгортає перед захопленими читачами велике полотно, на якому по мистецьки змалюване чудо, чудо відродження по кількавіковій неволі могутнього народу; чудо перетворення, як вчорашніх рабів чи бунтівників, так і льояльних чужих підданих в об'єднану нечуванною відвагою, героїзмом і жертвенністю свідому своєї гідності — державну націю!

Перед нами пересуваються всі верстви нашого народу, починаючи від того затурканого і неписьменного діда, що везе сіно і вмирає за те, щоб "жити без війська і без воєн", а мовляв — "гетьмани і полковники і тіі, що шаблі носять", "нехай собі б'ються" самі в степу широкому і кінчаючи на "Сканденбергу на шому" — "Богдані, Государю і гетьману великої Руси!"

*****

Нехай навіть і допустився автор в описах деякого гіперболізму, законного і дозволеного в кожному літературному творі, але саме нині, саме тоді, коли нас вчать звати "моєю Республікою" державу окупанта, ССРСР ("Майстер Корабля"), і захоплюватися ворогом "непереможним, простреленим кулями стягом" (там же), - конечном є нагадати, як за тих часів "З наших тренів і пониження нестерпимого виріс великий князь, Богом даний!"

Саме тепер не одному слід почути подиктовані щирим захопленням і високим патріотизмом слова Латки: "Пам'ятай тільки про най наймиліший, з котрого життя і смерть черпаєш - отчизну!".

А за цією істиною слідом прийдуть і інші. Її оживуть тоді рядки цього твору Юрія Липи і в уяві читача повстануть не вигадані ганебні "поучення" Хмельницького про вічну приязнь з "єдинокровним" народом московським ("Історія Русов"), а щось цілком іншого. І може читач тоді побачить яскраво і виразно, як колись "на простому троні з тисового дерева сидів монарх Руси" в крузі своїх маршалів і позковників". "Той, кого інший князь ре волюції, -льорд-протектор Кромвель, своїм 'любим приятелем' називав. Той нарешті, хто в 1650 році мав армію найбільшу в Європі.. Говорив по турецьки, розмовляв по латині, а наказував по своєму, по козако-руськи...", бо "настав міцний рік: усталилася Земля Козако-руська. Вперся козак п'ятою в Білу Русь, білий клин між московськими райтарами і польськими жовнірами, лівимцем Дон зачепив, правимцем - Волохи, грудьми над Руським морем ліг, очима в південні землі заглянув."

І якщо у грудях читача цього твору ще б'ється українське серце, через нього, як через серце "пана Григорія, пробіжить "здригання потужне" з'єднуючи його знову з його народом. І в ньому ж знову почне рости гордість, рости радість, пінитися щастя таке велике - що розвіються його привати..."

А тоді й про самого читача, як і про "пана Григорія" можна буде сказати словами Ю. Липи:

"Тепер те, що було в нім, було як сонце і живуща земля. Зоднаковіли йому скарби чужинців, був у світлі корони української і в майорінні інсигній слави. Скарбом йому було його нове серце, а скарбом України - тисячі нових сердець.

І в вигуках юрб, і в виблисках голих шабель старшинства, і в золоті й сріблі стягів, і в звитяжній авреолі монархи Богом дано го - почув він потужний надлюдський голос.

То велетенський лев козацький з головою понад хмарами ричав опромінений і роздражнений, і простягав залізну лапу над своєю багатю землею."

*****
ПРОСИМО НАДСИЛАТИ СВОЇ ВИДАННЯ ДЛЯ РЕЦЕНЗІЇ В "Б І Б Л О С І"!
*****

Антон Бучнацький

ЩО НЕ ТРЕБА ЗАБУВАТИ ?

Ставлячи таке питання, хочемо порушити дуже, на перший погляд, маленьке питання, здавалося б навіть без значення, але часто без нього неможливо бути певним, або цілком не можливо деяких kwestій розв'язати. Йде про це, що дуже часто, зокрема людям, що доводиться їм, якимнебудь опосередком працювати на зовнішньому культурному секторі, чи ясніше, співпрацювати з різномірними чужинцями та чужинецькими видавництвами, бракує фундаментальних відомостей про нашу книжку. Правда, що тут повинні бути помітним різномірні бібліографічні праці-показники, але в нас таких Бог має та й не все в тих працях можна відмітити.

Сьогодні практикується так, /така практика бодай є в Іспанії/, що на звороті титульної сторінки кожного нового видання книжки зазначають всі її попередні видання так точно, що часом ставлять точну дату, яка звичайно означає закінчення її друкування, а рік ставлять обов'язково. Зазначають також висоти тиражів-накладів. Це відомість дуже корисна й потрібна не тільки для спеціаліста бібліографа, а навіть для звичайного читача корисна, бо вона може його зразу зорієнтувати про зацікавлення книжков читача. Йоне, що не на кожній книжці це можна зробити. Як приклад "Дон Кіхот" появилася в Іспанії тільки вже 664-тим виданням, без бевности, що всі видання вдалося зареєструвати. Але це тільки випадки, яких у нас немає навіть зі Шевченковим "Кобзарем", однакми вже сьогодні маємо труднощі певно сказати про 4, 5, 6... видання деяких наших книжок. Як приклад візьмим видання Фракового: Пригоди Дон Кіхота. Скільки маємо його видань, враховуючи його появу в комплетних Творах. Ніхто не знає. Загально думають, що окремих книжкових видань було 3-4? Скільки видань того ж "Дон Кіхота" є в переробці Антона Лотоцького?

Це тільки одно питання, а скільки воно має труднощів. Таких і подібних питань в нас є більше, а їх можна улегшити зазначаючи чергу видання на книжці.

Деякі твори в нас нагороджені чи відзначені різними нагородами вже по їх надрукуванні. Це також треба б зазначувати в наступних виданнях. Трапляється таке, що на перших виданнях є спеціальні авторські присвяти, які пізніші видавці вважають за відповідне цілком пропускати. Часом навіть пропускають дуже цінні "переднє слово" або післяслово самого автора, роблять не мовні, але текстові поправки, скорочення тексту, що може діятися тільки в умовах большевицької безкарчости й безвідповідальности. Як далеко ми здібні в цьому випадку пійти, може послужити критика на нове видання "Великої Історії України" у В-ві Івана Тиктора /Вінніпег/, коли то деякі критики публічно домагалися її пропензурування, не оглядаючись на авторів та їх права. Кожен має право сказати свою думку, має право написати на якийсь твір критику навіть десять разів більшу, як сам твір, але без згоди автора /крім правописних змін, що є всюди допускаємі/ ніяких поправок в тексті ніхто не має права робити.

Ще гірше в нас мається справа з драматичними творами. Не знаємо: коли вони й де написані, коли й де перший раз були вони на сцені, в якому театрі, хто підготував постановку? Ціх питань для деяких творів ми вже ніколи не вирішимо й знати не будемо. Це наслідок, що такі важливі дані ми не документували на перших сторінках друкованих уже творів, як це робиться,

для прикладу, в Іспанії. Тут є такий звичай, що майже кожен твір, хіба він, хоч драматичний, але не призначений до сцени, вперед ставлять його на сцені, критикують, справляють, а згодом друкують. На перших сторінках маємо відомості коли твір написаний /часом з дуже інтересними генезами/, коли, в якому театрі, хто приготував постановку, а навіть виписані, на окремій сторінці, всі артисти, що відтворювали дієві особи твору. Театральні твори в Іспанії мають дуже багато різних нагород, які також відмічуються на сторінках друкованого твору.

Все це може видаватися дрібницями на які не варто звертати уваги, але дійсно це фундаментальні відомості про твір, це його, коли б так можна висловитись, метрика, без якої, дуже часто, годі щось конкретне сказати, зокрема коли йде про спеціалізовані студії.

На такі відомості не конечно давати окрему сторінку, ясне, до така сторінка свідчила б тільки про дбайливе видання твору, а можна використати на них другу сторону титульної сторінки, а навіть останню сторінку, найдрібнішим друком, а так чи інакше про них забувати не треба, бо для самої історії книжки - це дуже важкі дані.

Дасмо це питання під розвагу нашим робітникам пера, редакторам, видавцям тощо тільки тому, що ми з цими труднощами вже кількакратно зустрінулись у практичному житті, зверталися за допомогою до наших найбільших спеціалістів, але вони також не могли дати конкретних відповідей, бо це речі дрібні, коли їх не закріпити, то вони цілком розгубляться.

Мадрид, у червні 1957 Р.Е.

*****

*

ЧИ 'ЦЕ' 'ДЕМОКРАТІЯ' ЧИ ЗЛА ВОЛЯ ?

"Українське Громадське Слово", незалежний Орган Української суверенно-соборницької, трудово-демократичної і республіканської думки, що появляється місячно на циклостилї під редакцією інж. С. Зеркала в Брукліні, Н.Й., в двох останніх числах, а це за липень 1957 та за серпень 1957 р, помістив статті, які своїм змістом та тенденцією є наскрізь фальшиві та шкідливі як для українського суспільства так і для самого видавця.

В згаданому журналі за місяць липень, 1957 р, дописувач, чи таки сам редактор, полемізує про потребу українського вільного і незалежного шкільництва, а чому сь накидується непристойними словами на ініціаторів будови Української Школи, що її будують оо. Василіяни в Нью Йорку, - називаючи священників згирдливо "попами", та далі понижує українську інтелігенцію за те, що дає поміч у будованні цієї нашої школи. Направду аж прикро стає, що людина, яка називає себе українцем так опоганює сама себе і не знає, що творить...

Знова у ц. журналі за серпень, 1957, на стор. 156-160, в статті п.н. "РЕЛІГІЯ ЧИ НАУКА"? автор Вас. Онуфрієнко, подвигається так як справжній закацтурений ненависник Бога, що (цей зміст) нагадує читачеві "мудрування" якогось большевицько-московського безбожника, що якимось чином використовує американську демократію і папір на те, щоб, полемізуючи про Св.Троїцю і інші церковні догми; так заплувано все це пояснює, що й справді "правила не знає, що робить лівця". Кому це потрібне? П.К.

ЦСКАВА, АЛЕ НЕВИКІНГЕНА ПОВІСТЬ

Накладом Legionu ім. Симона Петлюри в Аргентині появилася нова книжка Олексія Запорожця-Девлада, автора дуже симпатичних оповідань "В одвічній боротьбі", гумористичної повісти "Гарбузова містерія" та кількох політично-виховних брошурок. Нововилана повість "ВІДСІЧ", Буенос Айрес 1957, з мистецькою обкладинкою Бориса Крюкова, портретом автора роботи Івана Дем'яса. Книга на доброму папері, 307 + 1 неп. сторін малої вісімки, графікос Сальгеро, де Ренасімієнто Крістіяно в Буенос Айрес.

Сюжет повісти прищавливий: збройний спротив німецькому окупантові в останній світовій війні, в містечку Варві та його навближчих околицях. Полотнище автор нашкцінував величезне, на ньому тут і там видні навіть поодинокі люди, вони часом рухаються, але акція повісти, хоч метушлива, але дуже хаотична, проста, але неприродна й неправдоподібна. Читається повість мляво, хоч не можна заперечити, що цілий час викликає вона спрагу вийти на шляхи живих людей і їх боротьби.

Здається нам, що тут не справа в неспроможності розказувати, бо це було б протиріччям і запереченням попередніх літературних праць автора, а в тому, що він забрався не до своєї теми, чи це краще не до свого жанру. Олексій Запорожець-Девлад розказує дуже гарно й дуже симпатично, але тільки в таких випадках, коли він розказує не пережив й переживає його щезає, розказуючи читачеві. Сказали б ми, що він навіть талановитий оповідач коротких творів: нарисів, оповідань. Повість є понад його сили. Це можна було вже заперечити в "Гарбузовій містерії", яку, правдоподібно, врятувала чиясь редакція твору ще перед друкарнею. Маль і шкода велика, що ніхто з наших робітників пера в Буенос Айрес, а там є кілька добрих письменницьких сил, не пішов назустріч письменникові, не прочитав рукопису й не порадив її переробити. Все нам здається, що тоді вона не була б вийшла з друкарні таким сировим і необробленим матеріалом.

Полковник Омельн Ірова, що звався кермувати повстанням - людина симпатична, але завданню не відповідає. Це здитинілий дідусь, хоч має молоду жінку й маленького вина. Полковник без воєнської діловости, без запалу, без широкої ініціативи, що нічим не відзначається і не відрізняється від діда бантанника.

Гнат, Петро Андрій - добрі хлопці. Але трудно вірити в Гнатову пригоду в Мюнхені, а зокрема в таку легку втечу з Німеччини в мундирі Гайріха /автор з московська пише Гейнріха/. Німці представлені якби матюковаті нездари, яких зумів водити за ніс навіть наш звичайний Микита Пічкур.

Коротше кажучи: канва "Відсічі" не така погана, тут і там почав по ній автор добре вишивати, але нічого не викінчив. Може це найбільше викінченим деталем - це побут Гната в Мюнхені та його втеча. Цілість повісти виходить замазана й розмазана, як часом модерна картина, яку можна поціпити на кілька, згідно з власним бажанням.

Нагато: в книжці мовних прогріхів та й взагалі мову треба б виправити. А все такі книжка цікава, коли не пориває читача, то в кожному разі не дає йому спокон аж до останньої сторінки, а це значить, що Сергій Запорожець-Девлад таки вложив у неї твір частину своєї живої душі, що є неабиякою позитивною прикметою повісти, що так виразно пробігає її сторінками і робить її приємною і приманливою. При цьому треба підкреслити її християнську лагідність, чого так часто не достає нашим сучасним письменникам. Це такі високі прикмети-чесноти "Відсічі", що вони заслуговують на це, щоб їм повість поручити нашому читачеві. Можна навіть сподіватись, що автор бажав у повісти показати звичайну людину української землі, з усіма її додатними й від'ємними прикметами, її силу християнської духовности і ніжні та людські національні почування, тоді признаємо, що автор заліз пився у "Відсічі" - чесним єй собою.

Мадрид, у липні 1957 Р.Ф.

*****

Нові Видання

58. Крупницький, Б., проф.: **УКРАЇНЬКА ІСТОРИЧНА НАУКА ПІД СОВЄТАМИ**. Мюнхен, 1957. (1920-1950 роки). (Видав) Інститут для вивчення СРСР. Досліди і матеріали. Серія II. (Циклостилеві видання). Ч. 58. Вступне слово Проф. д-ра Н. Полонської-Василенко. Сторін 120(2).
59. Артющенко, Юрій: **ПО ТАБОРАХ БОРЦІВ - ЗА ПРАВДУ І ВОЛЮ**. Чикаго, 1957 р., сторін 64. Українська друкарня, 2000 В. Суперіор Ст. ц. 50
60. ***: **ГОСПОДЬ МОЯ ВТІХА ТА ПОМІЧ**. Молитовник для болящих та для засумованих. Вінніпег, 1957. Видання Українського Наукового Православного Бовословського Товариства. Сторін 48.
61. Донцов, Д.: **ЗА ЯКУ РЕВОЛЮЦІЮ**. Торонто, 1957 р. (Видала) Ліга Визволення України. Сторін 79 +(I), ціна 75с.
62. Запорожець-Девлад, Олексій: **ВІДСІЧ**. Повість. Буенос Айрес, 1957. Накладом Легіону ім. Симона Петлюка в Аргентині. Сторін 307 +(I)
63. Понеділок, Микола: **ВІТАМІНИ**. Гумористичні образки по той і по цей бік Океану. Буенос-Айрес, 1957. В-во Ю. Середяка. Накладом 2000 прим. Сторін 319 +(I) неп. Ціна \$2.-
64. Назарко, Іриней, о., ЧСВВ: **НАЙЦІННІША ОЗДОБА НАШОЇ ДУШІ**. Нью Йорк 1957. "Слово Доброго Пастиря". В-во О. О. Василян у ЗДА. Липень-серпень, 1957; рік VIII. ч. 7-8(91-92). Сторін 64. Ціна 25 с.
65. *** **"ГОВОРІТЬ РАДІО ВИЗВОЛЕННЯ**. Збірка матеріалів української редакції. Книжка 2. Заходом української редакції радіо визволення. Мюнхен, 1957, сторін 144.
66. Кобилянська, Ольга: **ВОВЧИХА**. Новеля з життя на Буковині. Вінніпег, Канада, 1957. Накладом Укр. Книгарні в Вінніпегу, сторінок
67. Неприцький-Грановський, Ол.: **ОСІННІ УЗОРИ**. Поезії том УІ. Нью-Йорк-Чикаго, 1957. Обкладинка Є. Блакитного. Сторін 143 +(I).
68. Чапленко, Василь: **З О Й К**, та інші оповідання. Бронкс-Буенос Айрес, 1957. В-во "Перемога". Обкладинка роботи С. Гординського. Сторін 168. Ціна \$1.50.
69. Бучацький, Володимир, мгр.: **З МОЇХ ЮНИХ ЛІТ**. Торонто, 1957 р., Відбитка з "Нашої Мети", сторін 20.
70. Лепкий, Богдан: **С О Т Н И К І В Н А**. Історична картина з часів Івана Виговського. Нью Йорк, 1957. Видання 3. Ілюстрації артиста І. Іванця. В-во "Говерля", Н. Й., сторін 171 +(5) неп. Ц. \$1.50
71. Будзиновський, Вячеслав: **ПРИГОДИ ЗАПОРІЗЬКИХ СКИТАЛЬЦІВ**. Історична повість. Нью Йорк, 1957. Видання 3. В-во "Говерля", Н. Й. (Соте видання (чергове) "Говерлі"). Стопін 209 +(I) неп. Ц. \$2.
72. Величківський, Микола, проф.: **СІЛЬСЬКЕ ГОСПОДАРСТВО УКРАЇНИ і колоніальна політика Росії**. ("Український Господарник"). Нью-Йорк-Чикаго, 1957 р. Сторін 46 +(2) неп. Ціна 65 с.

73. Клен, Юрій: Т В О Р И . Том 2-й. За редакцією Євгена Маланюка. Торонто, Канада (травень, 1957 р.). (Видала) Фундація імени Юрія Клена, сторін 352. Ціна \$3.65 (в твердій оправі).
74. Manning, A., Clarence: HETMAN OF UKRAINE IVAN MAZEPPA, by... New York, 1957 Bookman Associates, Publishers, pp. 234 + (2) unpp. Price \$3.50 per copy.
75. ***DIE NATIONALITAETEN POLITIK MOSKAWS. Muenchen, 1957. Ukrainische Unabhangige Assoziation der Forscher der sowjetischen Theorie und Praxis bezueglich der nationalen Probleme. N.1(2), S.94.
76. ***DEUTSCH-SLAWISCHE GEGENWART. Referate des Zweiten Ostseminars der Hochschule fuer politische Wissenschaften Muenchen. Isar Verlag. Muenchen, 1957. S.157.
77. Сібо, Б.: ЛІТАЮЧІ САМОШВИТИ. Мелборн, 1957. В-во "Ластівка", ст. 64.
78. Гуменюк, Іван: МОЇ СПОМИНИ. Торонто, 1957. (До роз. укр. життя) с. 64.

В И Д А Н Н Я   З А   І 9 5 6 Р і к
(продовження)

219. Барка, Василь: ТРОЯНДИЙ РОМАН. 1949/50. Мангайм 1956. Веслер 'Ферляг', сторін 100. В книжці подано паралельно німецький переклад (Елізабет Коттмаєр) і український текст, який надрукований по раз перший. Передмову нім. мовою написав Ігор Костецький. Обкладинка Юрія Соловія.
220. Квітковський, Д. - Бриндзян, Т. - Жуковський, А.: Б У К О В И Н А її минуле і сучасне. В-во "Зелена Буковина". Париж-Філадельфія - Дітройт, 1956; сторін 968 + 2 мапи окремо, в яких є історична карта, етнографічна і фізична.
221. Прокоп, Мирослав: УКРАЇНА І УКРАЇНЬСЬКА ПОЛІТИКА МОСКВИ. Мюнхен 1956. В-во "Сучасна Україна". Мала Політична Бібліотека, ч. 4. Сторін 174. Ціна 75с.
222. ***НАУКОВИЙ ЗБІРНИК (УВУ) Українського Вільного Університету. Мюнхен, 1956 р. Ювілейне видання. Том VI. Сторін XXVII + 362.

Р І З Н Е

1. ***Гришко, Василь: СВДЧЕННЯ ЛІТОПИСЦІВ ЩОДО ПІВНІЧНОГО ЧИ ПІВДЕННОГО ПОХОДЖЕННЯ РУСИ. Мюнхен, 1956. Сторін 20.
2. Стецюк, Василь, проф. д-р: ЛОНЯТТЯ РЕСПУБЛІКИ І ДЕМОКРАТІЇ В СТАРОМУ РИМІ. Мюнхен, 1956. Сторін 16.
3. Смаль-Стоцький, Р., проф., д-р: СФІРОН ВАСЬКОВИЧ-ВИТВИЦЬКИЙ. Мюнхен 1956. Сторін 12.
4. ***38 РОКІВ ОРГАНІЗОВАНОГО ГРОМАДСЬКОГО ЖИТТЯ В ЧЕСТЕР-Схід, Па.; Честер, 1956. Сторін 42.
5. ***ДІМ ПРЕСВЯТОЇ БОГОРОДИЦІ. Вінніпег, (Канада), 1957 р. ст. 16.
6. ***УБОГІСТЬ І БАГАТСТВО. Актуальні теми нашого часу, ч. 3. Бравншвайг, Німеччина, 1957 р. сторін 46. (Циклостиль).

(Р і з н е) . . .

7. ***ЗОЛОТИЙ ЮВІЛЕЙ ЦЕРКВИ Св. Йоана в Ньюарку, Нью Джерзі-Філяделфія, 1957 р. (без подання сторінок).
8. ***Ю-РІЧЧЯ ЛІГИ УКРАЇНСЬКИХ КАТОЛИЦЬКИХ ЖІНОК Східної Канади (1945-1955). Ювілейний Збірник статей і звітів. Торонто, Канада 1957 р., сторін 126.

П Р І О Р И Т Е Т

1. ***НАША ГРОМАДА. Місячник релігійного, культурного і громадського життя. Видає Видавниче Братство "Віра" при Українській Православній (Церкві) Громаді Св. Володимира. Гемілтон, Онтаріо, Канада. Червень-липень, 1957 р. Число 4-5. Рік I. Сторін 24. (Адреса: 855 Бартон Ст., Е., Гемілтон, Онт. Канада).
2. ***СМОЛОСКИП. Журнал Української Молоді і Студентства. Балтімор-Торонто-Париж, Рік. 8. Ч. 4-5 (74-75), квітень-травень, 1957 р. (несторінкований?) - (має сторін 16.) (До ч. 7 п. р. появлявся в Парижі при часопис-у "Українське Слово", як додаток, а від ч. 7. п. р. і далі появляється окремо на 16 стор. та з обкладинкою. Ціна одного числа 20с. Річна передплата \$2.- Адреса "Голден Гейт", Торонто, 9, Онт, Канада, P.O. Box 1101, Ста "Д".
3. ***О В И Д. місячник. Видає і редагує Микола Денисюк. Червень, 1957 р. Рік VIII. Ч. 6 (83). Ціна поодинокого числа в ЗДА \$50с - Адреса: 2228 В. Чикаго Аве., Чикаго, 22, Ілл. (Від січня п. р. почав появлятися в ЗДА (до того часу появлявся в Аргентині в Буенос Айрес), - в двокольоровій обкладинці на доброму папері), ст. 32. + двокольорова обкладинка. Річна передплата в ЗДА \$6.-
4. ***ВІСТІ УКРАЇНСЬКИХ ІНЖЕНЕРІВ. Рік VIII. Ч. 2 (53) березень-квітень, 1957 р. Сторін 40. Ціна числа 50с. Видають: Товариство Українських Інженерів в Америці, і Українське Технічне Товариство в Канаді. Редагує Колегія. Адреса: 2. Е. 79 Ст. Нью Йорк, 21. НЙ..
5. ***UKRORTHIAN. Volume 4. July, 1957. Issue 3. Published quarterly by the Western Pennsylvania Regional Branch of the Ukrainian Orthodox League of the U.S.A. Pages 12. (Mimographed).
6. ***THE UKRAINIAN REVIEW. London, 1957. A Quarterly Magazine. Vol. IV. No. 2., Published by Ass'n of Ukrainians in Great Britain, Ltd., 49, Linden Gardens, London, W. 2. England. PP. 96. price per copy \$1. Annual Subscription: \$4.-
7. ***HORIZONS. Ukrainian Students' Review. New York, 1957. Vol. II. No. 1-2 (2-3) Fall - Spring, 1956 - 1957. Published each semester by the Federation of the Ukrainian Student Organizations of America (SUSTA), Inc. Editor: Volodymyr Stoyko (New York University). Editorial and Business Address: HORIZONS, P.O. Box 353 - Cooper Sta., New York, 3, N.Y. pp. 124. -\$1.25

Оголошення!

Оголошення!

THE AUTHOR

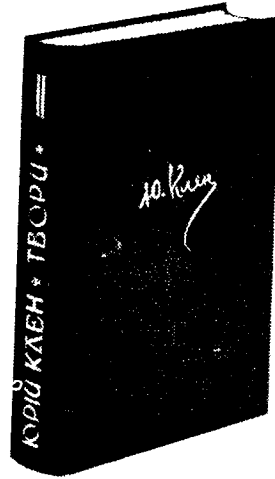
The Neoclassicists

During the first decade of Communism in the Ukraine one of the few literary movements that succeeded in keeping aloof from the proletarian current was the "school of neoclassicists". These poets chose to ignore the contemporary reality of class warfare, political regimentation and cultural isolation. Instead they followed the credo outlined by M. ZEROV in his lines dedicated to O. BURGHARDT: "Thus in ancient Olbia visiting sculptors, amidst the bustle of the mercenary crowd, cherished the dream of a faraway Hellas and for the neighbouring hordes of savage Scythians chiseled unknown gods".

Such a defiant attitude could not be maintained indefinitely. M. RYL'SKYJ, the best known of the neoclassicists, finally was forced to become a poet of the regime. P. FYLPOVYC, M. DRAJ-CHMARA and M. ZEROV, the brilliant ideologist of the school, perished in northern concentration camps. Of the five poets only O. BURGHARDT succeeded in saving himself both in body and spirit.

The Kiev Period

During the twenties OSWALD BURGHARDT (1891-1947) taught German, English and General Literature at the University of Kiev. He was well known as author of articles about Western literature and as editor of translations (J. London, 30 vol's; G. B. Shaw, 8

- SEVEN VOLUMES
- SIZE: 5 1/2" x 8 1/2"
- ABOUT 400 PAGES EACH
- HARD COVERS
- HEAVY DE LUXE PAPER
- EXCELLENT PRINT

Volume II appeared in May, 1957: 352 pages, 2 illustrations.
PRICE, \$3.65

The remaining volumes are scheduled to appear at six months' intervals.

ORDER-FORM

We order from "Jurij Klen Foundation," 575 Queen St. W., Toronto 2B, Ont., Canada,

..... copies of **JURIJ KLEN, WORKS, VOL II**, \$3.65

Purchaser, address and date .....

**Нова книга
Т. Осьмачки**

Вийшла друком нова книга **Т. Осьмачки "РОТОНДА ДУШОГУБЦІВ"** (роман, 365 стор.). Ціна \$3.00. Замовлення та гроші висилайте на адресу Об'єднання Письменників "ВОЛОСОЖАР":

**WOLOSOSZAR, P.O. Box 9752
Philadelphia 40, Pa., USA**

**ВЖЕ ВИЙШЛИ З ДРУКУ:
ТРИ КНИЖКИ
для Вас!**

1. СОТНИКІВНА - \$1.50

2. ПРИГОДИ ЗАПОРОЗЬ-
КИХ СКИТАЛЬЦІВ \$2-

i

3. МАКСИМ І МАРКО,
багато ілюстр.

для Ваших дітей
ціна лиш 75¢
в "ГОВЕРЛІ" Н.И.С.

**Вийшов друком літературно-
мистецький популярний
збірник**

"ВОЛОСОЖАР"

(КНИГА 1, 1957)

Зміст: твори Ф. МЕЛЕШКА, В. РУСАЛЬСЬКОГО, Л. ПОЛТАВИ, Т. ОСЬМАЧКИ, І. МАНИЛА, В. ЧАПЛЕНКА, М. ШЕРБАКА, О. РАНЯ, Г. ДІБРОВИ, М. СИТНИКА, Ю. БУРЯКІВЦЯ, В. ОНУФРІЄНКА, А. ГАРАСЕВИЧА, Г. ГАЙНЕ, Ф. КЕВЕДО, Р. УРБАНА та інших: Оповідання, поезії, дискусійні статті, гуморески, епіграми, байки, потатки й рецензії.

Ціна альманаху — 1 долар або його рівновартість в іншій валюті. Замовлення та гроші (моней-ордер, чек або готівка) висилайте на адресу "ВОЛОСОЖАР":
**WOLOSOSZAR, Box 9752,
Philadelphia 40, Pa., U.S.A.**

ДО УКРАЇНСЬКОГО ГРОМАДЯНСТВА!

Цього року сповниться 40 років із часу, коли визвольні змагання українського народу, його боротьба за своє національне, політичне й суспільне визволення, за відновлення власної державності набрала широкого, всенародного, масового характеру. 40 років тому почалася Українська Національна Революція, яка допровадила протягом нещодавнього року свого розвитку до проголошення цілковитої національної й державної самостійності нашої Батьківщини й започаткувала героїчний змаг нашого народу на її асобуття.

Революційні ідеї 1917 — початку 1918 року явили сучасникам і наступним поколінням історичну поступовість, виявляючи життєву силу визвольних прагнень українського народу. Те, що перед тим жерело лише малою, для багатьох непомітною, іскрою, що було тільки мрією, раптом, протягом небувало короткого часу запалало яскравим полум'ям, перетворилося на безпосередню, найбільш історичну мету для якнайширших народніх мас.

Протягом першого революційного року постали й організаційно оформилися чвані політичні, громадські, суспільні й культурні сили нашого громадянства, було закладено фундамент, а далі й джовнало справу відновлення шлепа понад шістнадцятирічної перерви української державності. Вийшли а підняли або створили нові українські політичні партії, що стали виразом політичних прагнень якнайширших верств українського народу, у усіх їхніх шпорочі а різноманітності: погали багаточислечі суспільні й громадські, станові, військові, професійні, господарчі й культурні організації; створилися асенародні, потужна база для здійснення віковичого ідеалу відродження до нового, власного рушавного, життя української наші; було акладено основи до будування майбутнього політичного, суспільного й економічного ладу вільної й незалежної України, опертого на засадах якнайширшої демократичної свободи, соціальної справедливості а господарчого доброту.

Вже протягом перших трьох місяців революційного зриву українські політичні сили, вилонені активною частинною українського громадянства й підтримувані широкими верствами всього українського народу, перебрали фактично провід українським життям до своїх рук.

Так, у травні, червні й листопаді 1917 року відбулися, при участі сотень і тисяч делегатів, всеукраїнські військові з'їзди, що на них було аступлено мільйони воликів-українців, півт українського народу, який у чмочах тодішнього восяного часу був вісраний у лавах російського війська. В червні того року відбулися селянський і робітничий з'їзди, а грудні 1917 р. створено Воєукраїнський Церковну Раду, а в січні 1918 року аібрався перший Воєукраїнський Церковний Собор.

Уже в квітні 1917 року волею самих українських воликів перша національна військова частина а І-й Українській Полк ім. Гетьмана Богдана Хмельницького, а в травні а І-му військовому з'їзді створено Український Генеральний Військовий Комітет на чолі а Симоном Петлюкою, який ахолося коло дальшого формування українських полків, дивізій і корпусів.

Але найголовнішим досягненням української революції було створення вже в перші її тичні українського загальнонаціонального представництва — Української Центральної Ради, що незабаром, у квітні 1917 року, на Всеукраїнському Національному Конгресі перетворилася у справжній український асенародний революційний парламент, який перебрав до своїх рук керування дальшою долею України. В своїх чотирьох універсалах, а червні 1917 року до січня 1918 року, УЦРа, яко повноважений представник усього народу України, ступенно відновляла українську національну державність і незалежність у формі Української Народньої Республіки. Запорукою того, що це не був лише крок самого українського революційного проводу, але волевияв українського народу, був склад Української Центральної Ради, обраної представниками українських станових, суспільних і політичних масових організацій. Про неж свідчили й наслідки вільних демократичних виборів до органів місцевого саморядування (земства) й до Установчих Зборів, що відбулися навпринці 1917 та напочатку 1918 року й принесили українським політичним партиям величезну перемогу (від 70% до 80% абралх депутатів). Дарма, що через напад большевизму Росії ці Установчі Збори не могли аібратись, але вибори до них були, як і до органів земського саморядування, своєрідним плесиситком українського народу на користь української демократичної державності а незалежності.

Українська Національна Революція розвивалася в тісному зв'язку а визвольними рухами інших поневолевих народів. У вересні 1917 року в українській столиці Києві відбувся скликання за ініціативою Української Центральної Ради з'їзд народів, що декларував основи майбутнього співжиття націй кол російської держави на засадах цілковитої свободи, незалежності а рівноправності.

Державна самоорганізація українського народу була не тільки реалізуючою його історичних прагнень і цілей. Разом із тим новопостала Українська Народня Республіка стала першим більшим джерелом опору російському большевизму — цьому новому і, як показав дальший його розвиток, найбезогляднішому виявові політичного деспотизму й московського імперіалізму, що з часом став загрозом для цілого вільного світу.

1917 рік для кремльських володарів с так само „ювілейним“ роком. Протягом цього року підготувались святкування сорокових роковин так зв. жовтвеної революції, провадиться посилені пропагандистською Москвою ярорів ім. а особливо їхнього молодшого покоління, версломом в чмочах тоталітарного режиму й чужиньської окупації, настількию подается викричлений обра подій, що розгорталися перед сорока роками. Боротьба большевизму за астанов-

лення монопартиїно-тоталітарного режиму висвітлюється, як боротьба „диктатуре пролетаріату“, підготування до колосного кривнства й невільницької праці робітників на комуністичних державних підприємствах — як „соціалістичну революцію“, новове авоювання советсько-російською аброною сілюю народів, що вже національно й державно самовизначилися, — як здійснення ленінської національної політики „дружби народів“, об'єднаних „навколо великого російського народу“.

При цьому всяко замовчується, а коли це с неможливим, паплюжиться визвольні рухи й політичні, державні й соціальні досягнення українського та інших, внів поневолевих народів у ході їхніх національних революцій.

Українська Національна Рада, в своїй Декларації, прийнятій на IV сесії 21. березня 1917 року, впроче а відзначила 40-річчя а дня утворення першого українського парламенту — Української Центральної Ради й тим самим започаткувала аходи, скеровані на переведення широкої ації 40-річчя Української Національної Революції й відбудови української державності. Ця ація має значення величезної ваги для дальшої духової мобілізації українських визвольних сил. Вона має пригладати всьому українському громадянству у вільному світі ті основи ідейні й політичні засади, які були вихідними позиціями для борів за українське визволення, має випнати перемичний зв'язок між визвольною боротьбою, що її провадило покоління української революції, й тією, що її провадить счасне українське покоління. Ця ація має показати немізність наших національних ідеалів та історичних цілей протягом усіх 40 років визвольної боротьби нашого народу, його тверду волю повернути собі державні, політичні, суспільні й духові адобутки української революції 1917—1918 років. Вона має показати українському народові, особливо його молодому поколінню на Батьківщині, а усією виразністю і повнотою, за що амагалося перед сорока роками його старше покоління, який суті московсько-комуністичних нахлелів на визвольні змагання українського громадянства, викрити це більшею й повнішою мірою насильницькою антинародною й агарбарницькою сутю советського окупаційного режиму, приховувану „революційними“ гаслами.

Ця ація має засвідчити перед громадською думкою вільного світу нашу незалежність у боротьбі за здійснення історичної мети, проголошеної вже протягом першого року революції.

Виходячи а свідомості виявкової ваги відзначення 40-річчя початку наших визвольних змагань і відновлення української державності, Виконавчий Орган Української Національної Ради акликає українське громадянство чинно аключитись у цю ацію. Виконавчий Орган акликає громадянство до різних країнах утворити громадські осередки для переведення відзначення 40-річчя української революції в цілому, або окремих етапів її а дят, аредовити маніфестації, впроче а збори, доповіді, радіопередавання присвячені цим пам'ятним подіям, вивчати їх, — акликає українську пресу якнайдовніше висвітлювати їхній розвиток.

Увесь хід подій і визвольної боротьби українського народу протягом мивулих 40 років с нашим свідченням того, що засади, проголошені нашою національною революцією, як дорочкавані на шляху нашого народу до його вільного й незалежного майбутнього, були в історичній перспективі єдино правильними. Вона не тільки не астаріли, але, навпаки, набрали нового провідного значення в нашій дії, аишлились і лишаються й надали провідними історичними нагрянами, вірність яким наш варід у тих чи тих формах чи проявах засвідчив і асвідчує кожночасно протягом останніх чотирьох десятиріч, відчуваючи, що тільки вони с й можуть бути його ідейною, духовою аброною в боротьбі за свою вільну, самостійну, соборну, демократичну державу.

Завершенням відзначував ювілейного року Української Національної Революції має бути впроче, асенародно а відзначування 22. січня 1918 року — сорокових роковин проголошення самостійності Української Народньої Республіки. Свято сорокових роковин завершення Української Національної Революції актом 22. січня буде протставленим абуаудям, примусовим святкуванням сорокових роковин жостя в окупаційній Україні. Це свято найкраще відзначити скликанням і відбуттям „Світового конгресу вільних українців“, що має би стати могутньою маніфестацією національно-державних прагнень українського народу перед вільним світом і потужним протестом проти поневолевачів України — російсько-большевицьких володарів Кремля!

Виконавчий Орган Української Національної Ради, виходячи а ініціативою відзначення сорокових роковин проголошення української державної незалежності „Світовим конгресом вільних українців“, акликає всі українські центральні установи — як ПАУК, УККА, КУК тощо — всі інші політичні й громадські українські установи й організації та все українське громадянство у вільному світі наявзувати а ним контакт у цій справі, подавати проекти й активно аирячнатися до реалізації цього плану.

Українські громадяни і громадянки у вільному світі! Ваші брати і сестри в поневоленій Україні не мають змоги відзначити сорок ліття Української Національної Революції. Але в своїх серцях вони несуть ті ж самі ідеали, що й ми, які перебуваємо поза межами російсько-большевицької тюрми народів. Заманіфестуємо ж гідно перед плим світом незламне прагнення України до свободи, демократії а незалежності й підтримали морально боротьбу українського народу проти російсько-большевицької неволі відбуттям „Світового конгресу вільних українців“ у сорокові роковини свята самостійності і соборності!

Голова Виконавчого Органу
Української Національної Ради
Микола Лівчицький

Заступники Голови:

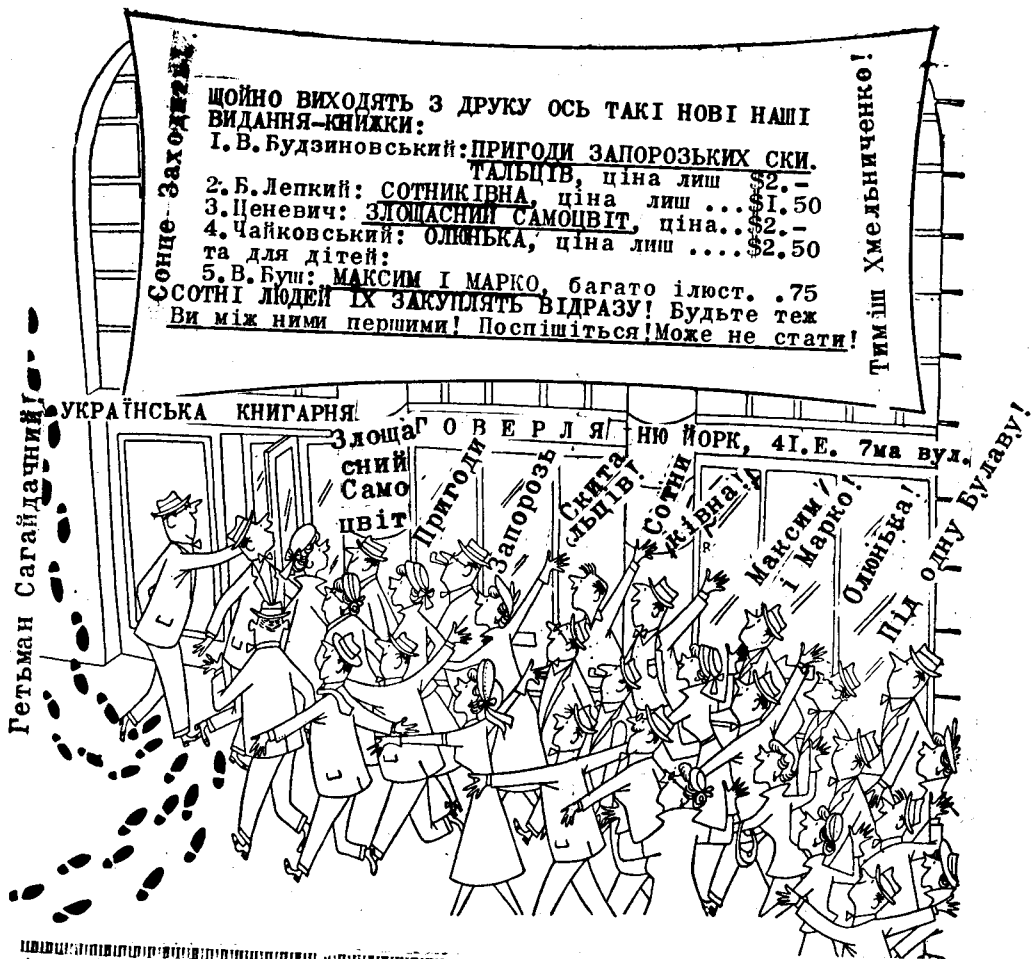
Олександр Юрченко, Федір Пігідо

Члени:

Андрій Воєк, Свирід Довгал, Мизайло Мельничук, Микола Хробак

17. червня 1917 р.,
Мюнхен (Баварія)

ОГОЛОШЕННЯ

А ось нагода для Вас!

ПІДРУЧНИК ШВЕДСЬКОЇ РУХАНКИ ПРОДАМО КОЖНОМУ, ЩО ЗГО-

ЛОСИТЬСЯ ДО НАС І ПОКЛИЧЕТЬСЯ НА ЦЕ ОГОЛОШЕННЯ, ЗАМІСТЬ ЗА ДОЛ. 3. лише за \$2.- (ДВА!).

Лиш подумайте: понад 350 сторін друку, около 300 знімок-фотографій і рисунків, а все це за 33% знижки для кожного покупця, який покличеться на це наше оголошення в БІБЛОСІ! Інакше, без цього покликання, ми продаємо кожному лише по ціні \$3.-

ЦЯ ЗНИЖКА І ІНШІ, Є ВАЖНА ЛИШЕ ПРОТЯГОМ МІСЯЦІВ: липня, серпня та вересня, 1957 року! Тож поспішайте і користайте з цієї небувалої нагоди!

Д. Донцов: "ЗА ЯКУ РЕВОЛЮЦІЮ", видання Головної Управи Ліги Визволення України, Торонто, Канада, 1957, - випуск Політичної Бібліотеки ЛВУ, ч. 12. Сторін 80, обгортка роботи В. Стебельського. Книжка видана з нагоди відзначення 40-річчя Української Національної Революції /1917-1957/. Мотто на заголовній сторінці: "Ми незнані, але нас пізнають. Нас мають за мертвих, але ось ми живемо. Нас карають, але ми не вмираємо". /II. Коринт., гл. 6/.

Зміст книжки: 1. Сили Антихриста. 2. У вогні революції. 3. Ситуація по 1945 р. і Україна. 4. Джекпороки "прогресу". 5. За яку революцію? 6. Два табори.

Книжка видана на дуже доброму папері. Її ціна \$ 0,75. Замовлення слати на адресу: L.V.U., 140 Bathurst St., TORONTO, Ont., CANADA.

НАША РОЗМОВА

***Вп проф. Р. Р. : Детройт, Міч. :
Щиро дякуємо за листа та за замовлення і присланий матеріал, який дуже радо використовуємо. Щирий привіт!!

***Вп. Леонід Бачинський, Клівленд, О. : Ми отримали Ваші матеріали і листа за це все щиро Вам дякуємо і вітаємо !!

***В-во "Волосожар" Філадельфія, Па. :
Вашого листа і посилку отримали, використаємо. Щиро дякуємо і вітаємо !

***о. М. Федорович, Амбрідж, Па. :
Щиро дякуємо за листа та за нові матеріали. Все по зможі використаємо та вітаємо !!

***Вп. п. А. Ільків, Торонто, Онт Канада !

Щиро дякуємо Вам за внесення передплати на наш журнал, яку ми вписали, а журнал висилаємо нормально в час появи.

Щодо порушених Вами питань друкарського характеру, то можливо, що колись і цю назву, яку Ви згадали, надрукуємо, але зараз під цю пору, ми не є в спроможності її друкувати, бо на таку книжку, а вона не маленька, важко знайти покупця.

Одначе не зважаючи на це, ми рішені колись її таки перевидати. Щиро дякуємо та вітаємо Вас!

***Вп. п. Ю. Артюшенко, Чикаго, :
Ми отримали Вашу посилку і її радо опишемо в нашому журналі. Дякуємо і щиро вітаємо!!

***Вп. п. Степан Кікта, Клівленд Огайо :

Ми отримали від Вас передплату на наш журнал "Біблос", та щиро Вам дякуємо і вітаємо Вас!

***Вп. Д-р Дмитро Бучинський, Мадрид, Іспанія:

Щиро Вам дякуємо за листи та за дуже цінні для нас матеріали, бо всі вони знаменито надаються до нашого скромного журналу "Біблос".

За все щира подяка і наш привіт!

.....

Повідомляємо, що вже появилася книжка - спомини о. І. Нагаєвського п. н.

"ТЕРНИСТИМ ШЛЯХОМ"
(Спогади священика про Березу у В-ві "Київ", Філадельфія, і в твердій оправі коштує

\$1.70

Її можете набувати в Україні - ській Книгарні "ГОВЕРЛЯ" в Нью-Йорку, надсилаючи відразу з замовленням належну суму.

.....

ДВА РІЧНИКИ "БІБЛОСА"
за 1955 - 1956 рр. коштують (оба річники разом в твердій оправі) лиш \$7.50 враз з пересилкою!

"BIBLOS"

UKRAINIAN BIBLIOGRAPHICAL MONTHLY

Address: "BIBLOS" 41 E. 7-th St. NYC 3.

SUBSCRIPTION ONE YEAR \$2.00

SINGLE COPY 20c

Editor: N. Sydor Csartarysky, Ph. D.

" Б І Б Л О С "

місячник бібліографії і рецензій

Відповідальний редактор:
д-р М. Сидор Чарторийський.

Статті, підписані прізвищем чи псевдонімом автора, не завжди відповідають поглядам Редакції.
Редакція застерігає собі право скорочувати статті і виправляти мову.
Матеріали надсилати на адресу Редакції.